

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető költségek
küldendők.

Kiadó-hivatal:
Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet“
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet“ hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap lete-
nint kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben háshoshorva vagy
vidékre postán küldve:
Égész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 háshos horvát, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyűttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“
című politikai, társadalmi és közgazdasági lap
VII. évfolyam II. negyedére.

Előfizetési feltételek:

március—december . . . 4 ft. 50 kr.
március—sept. 3 „ 50 „
március—június 1 „ 50 „
Külföldre egész évre . . . 8 „ — „

Az előfizetési pénzek a „Nemere“ kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdájába
Sepsi-Szentgyörgyön küldendők

Előfizelőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyom-
tathatunk.

A „Nemere“ kiadóhivatala.

Konzervatív törekvések.

Sepsi-Szentgyörgy, márc. 15.

Az osztrák ultramontanok jövő hóban gyűlést
tartanak Bécsben s nem kevesebbet akarnak, mint s
fanatikus hívők kezébe fegyvert szolgáltatni, megbuk-
tatni a kormányt, törvényhozást, az értelmiséget leszo-
ritani a politikai és társadalmi élet teréről, felforgatni
a létező politikai rendszert s a társadalmat új-
alakítani céljaiknak megfelelően, szóval szervezni s
keresztülvinni az ultramontan izgatást.

Az ultramontanizmus e mozgalma nem lehet köz-
nyosreánk néve, nem, mert az osztrák ultramontan izga-
tók által kiadott felhívás a magyar-osztrák monarchia
összes katolikusaihoz van intézve, s nálunk Magyar-
országon is már mutatkoznak jelek, melyek az ultra-
montán izgatás terjedésére mutatnak.

Ausztriában az Auersperg-Magyarországon a
Tisza-kabinet megbuktatása a cél, hogy a konzerva-
tismus embereit, nálunk Sennyei Pál bárót emelje
kormányra.

TÁRCA.

Adria leánya.

— Novella. —

Írta: Székely Jánosné, Uice Sarolta.

(Folytatás.)

Menjünk tehát Alferini lovag várába.

A csendélet nyáron a szabad természet ölen a
magányt oly édesse tette a két nőnek s ha napokon
át kertjük virágain és gyümölcsfáin zöldelő lugosai-
kon kívül más társaságot nem élveztek is, boldogok
voltak. Egyetlen igaz barátjuk, St. Denis herceg gyak-
ran ellátogatott várukba és olyankor a velencei esemé-
nyeket nekik oly érdekesen adta elő, mintha jelen
lettek volna az udvarnál.

Egy napon azon hírrel lepte meg őket, hogy az
öreg doge meghalt s a nemzet gyászt öltött.

Bianka éppen virágai közt a kertben mulatott és
anyja a terrason kézi munkán, himzésen dolgozott,
melyet Velence minden rendű és rangú nője gyakorolt,
a csipkeszerű szép fehér himzésen.

Egyszerre lódobogás veri fel a kültői csendet.
Bianka elpirul; lelke legtitkosabb gondolatja Giacomo
volt és egy hang azt sugta szíve mélyén, hátha ő mint
átváltozott lovag jön hozzá.

— Jó reggelt kedves urnőm! vajha boldog nyu-
galmukat ne zavarnám. Kaptak e tudósítást legköze-
lebb Lorenzótól?

— Jó reggelt herceg, barátom! — szól kezét
nyujtva Alferinénél, melyet St. Denis herceg tisztel-
teljesen ajkához emelt, miattal Bianka tisztellettelen
meghajolt. — Mi szives kérdését illeti, erre válaszon
az, hogy férjem legközelebb tette azon kedves ígéretet,
hogy minket nemcsak a viszonylat, midőn egyszer-
mind a dogának szombat ad és a tiszekkel közli küldé-
lésének eddigi eredményét a politikában.

— Derék Lorenzom! vajha élete oly hosszúra
nyulna, hogy dicső reform-eszméinek valószínűsítésén örülve
hona és népének áldását megnyerve, családja szenté-

Elő van készítve minden, hogy ugy Ausztriában,
mint Magyarországon konzervatív kormány vegye az
ország ügyeit kezébe s boldogítsa a liberalizmussal
ellentétben álló kormányzati élveivel az egyes ál-
lamokat.

A konzervatívok uralomra jutása a monarchia
mindkét felében egyjelentőségű lenne az alkotmányos
élet elfojtásával s a retrograd eszmék uralomra jutá-
sával. Ezt egyik állam sem akarhatja, hacsak az al-
kotmányos élet eddigi vívmányait megsemmisíteni, a
társadalmat egyes politikai és vallásos propagandák
uralmának kitenni nem akarja.

Nem közömbös főképe e mozgalom reánk ma-
gyarokra nézve, kiknek állami élete az alkotmányos
intitúciókhoz van kötve, kik tudjuk, hogy alkotmányos
életünk létüvel állami életünk is megsemmisülni fog.

Kettő között választathat Magyarországot: vagy
megmarad a Tisza-kabinet mellett és elfogadja a bank-
kiegyezést — vagy eldobja a bankkiegyezést s azzal
együtt Sennyei s az ultramontanizmus uralmának ké-
szíti elő az utat.

Mi hisszük a nemzet határozni, egy önálló s
alkotmányos nemzet hazafiás érületétől verhatóban fog
határozni s inkább megnyugszik a Tisza-kabinet által
eszközölt, habár csekély eredményben, mintsem állami
életünk főfeltételét: az alkotmányosságot tegye kockára.

Magyarország a vallástürelém házája volt mindig,
az egyházi felekezetek jogosultsága felett kitért viszá-
lyok sohasem vertek magas hullámokat, az egyes fe-
lekezetek egyházi viszonyait iglykeztet rendezni maga
az állam és lehetőleg a jogegyenlőség elvén Ennek
következménye, hogy Magyarországon nem létezett és
nem létezik külön katolikus kérdés, mely a kath.
egyháznak az állam rovására jogokat szerezni, supre-
máciáját biztosítani akarta volna. A papág pedig ha-
zafiás volt mindig, életét, vagyonát a szeretett hazáért
áldozatal hozta mindig.

Az elősoroltak feljogosítanak hínünk, hogy egy
ultramontan uralomnak nem kezdőző a talaj nálunk,
feljogosítanak hínünk, hogy egy ultramontan kormány
létrejöttét maguk a katolikusok sem óhatják meg,
mert igen jól tudják, hogy ez egy jelentőségű lenne
a magyar-alkotmány megsemmisítésével.

Midőn államunk élete, alkotmányunk forgott kér-
desben együtt éreztek e haza minden vallású lakósi,
együtt fogtak érezni most is, midőn éz ezek vannak
fenyegetve felekezeti érdekekért hevülő politikai pro-
paganda retrograd törekvései által.

Tartunk együtt, hogy legféltettebb állami, nem-
zeti érdekeink megóva lehessenek.

lyében babérain pihenhetne. Signorina, signora! ne
ijedjenek meg, de nemzeti gyászunk van: a doge ma
virradóra meghalt. Ő oly nagy és dicső volt, hogy
kétkedve, ha vajon fia fölére-e majd ez eszményét, a
köztársaság megrendülése igen indokolható. Stefano
már kikiáltatott, régi és általános nemzeti törvény szer-
int. „Le roi mort, vive le roi!“

— A király meghalt, éljen a király! — mond
busan Alferinénél; — de a meghalt dicső egy hosszú
élet érdemkoszoruját viselő fején, melyet sirjára téve
a nemzet, azt babéroknak nevezheti.

Igy társalogna, a vár belsejébe mindhárom el-
tűntek.

Dalmácia fővárosa Zára ünnepi színt ölt.

Az új doge, ki egyszermind dalmát herceg és
kegyur, a következő napokra összehívta a két hon, t.
i. Lombard-Velence és Dalmácia minden lovagját és
azok családát a lovagjátéka, melyet uralkodása má-
sodik évében Adriávali eljegyezése előtt ű szokás
szerint Velence minden dogeja rendezni szokott, s ez
által megismerkedik híbéreivel és a nemzet színe-
jével, mely fölött uralkodni őt választá az isteni
gondviselés.

Az utákon lovagok és azoknak kísérete szágul-
dozott. A gyaloghíntők, melyekben a nobilek nejei, le-
ányai, udvarhölgyek tettek látogatást egyik palotától
a másikig, hol a következő napok táncmulásairól
és az ottvaló megjelenésre szükséges kellékekről, a
tornáról, lovagokról stb. társalogtak, estélyeket ren-
deztek és ott ismerkedtek.

Az ily szellemű estélyek egyik legfényesebbje a
dalmát helytartóé, ezen jöttek legtöbbször össze. Az
ismerősök, kik minket közelebből érdekelnek, Alfe-
rini és családja itt vannak.

Bianka szépsége és szelleme által minden jelen-
levő nő felülmúl, pedig itt csak választottak jelenhet-
tek meg mindkét hon nemesi osztályából. St. Denis
herceg nyilatkozta szíven a Louvre salonnai sem mu-
tathatának fel dicsőbb nőalakokat. D' Estrée Gabri-
ella, Poitiers Diana, festői alakjai mellett bizton meg-
állhatának.

A keleti kérdés.

A válság küszöbén. Semmi kétséget sem szenved
hogy a „háború-e, vagy a béke“ kérdését illetőleg
közvetlenül az eldöntés előtt állunk. Ugyanis mint Lon-
donból távirják, Suvloff gróf, a londoni orosz nagy-
követ, ki Párisból visszatért az angol fővárosba, teg-
nap közli Derbyvel és Ignatieff tábornok által hozott
orosz jegyzőkönyvi tervezetet, melynek aláírásával a
porta köteleznék magát a keleti keresztények részére
megállapított engedményeket elfogadni s életbeléptetni,
s mely jegyzőkönyv az európai nagyhatalmak általi
aláírás folytán „európai szerződés“ jellegét nyerné.
Ezen okmány sem formaszertü biztosítási követelmé-
nyeket, sem megtorlási rendszabályokat nem tartalmaz
azon esetre, ha a porta az elvállalandó kötelezettsége-
ket nem teljesítené. Ez új orosz javaslat csupán a kü-
rül forog, hogy a porta egész Európával szemben kö-
telezze magát a kívánt reformok keresztülvitelére. —
Az első pillanatban szinte meglepi az embert Orosz-
országnak e „szelid“, „békeszerető engedékenysége;“ —
pedig hát tudja Pál, mit kaszál, Ignatieff magyon jól
ismeri ugy a konstantinápolyi, mint a londoni hangu-
latot, s ez az egész jegyzőkönyv-historia csak azért
lett általa színre hozva, hogy azon esetben, ha Anglia
vagy a porta vonakodnék azt elfogadni: Oroszországnak
meglegyen a látszólagos ürügy a háború-kérdésre
Hanem Angliának is van esze, — az ottani vezénylés
körök nem engednek guszka port hintoni szemek közé,
s Ignatieff tábornok eme terjváslatát nagyon bizal-
matlanul tekintik, fölismervén benne a báránybőrbe
öltözött farkast. Egyébiránt Oroszországnak is könnyen
a tyukszemére lehetne lépni: föltöve ugyanis, hogy
Európa és a porta aláírják ama jegyzőkönyvet, akkor
azt lehetne követelni Oroszországtól, hogy haladé-
nkülön vonja vissza csapatait, miszerint Törökország
beválthassa kötelező ígértét; mert hogy formaszertü
hadi állapot közepezt az oly messze kiható reformok
keresztülvitele nem képzelhető, azt az orosz békeko-
vácsolás képviselője, Ignatieff sem tagadhatja.

Hogyan fogadták az orosz javaslatot Berlinben
és Párisban? Bismarck herceg nem csak nincs ellene
Ignatieff terjváslatának, de sőt helyesli azt; — Pá-
risban szintén határozottan pártolják. Az is egy jele
az időnek, hogy Berlinben keményen kezdik megta-
madni a párisi szerződést, melynek megsemmisítésére
törekedik az orosz is. — Bizony ebből a „keleti kér-
dés“ből még könnyen egy kis „európai zivatar“ ke-
rekedhetik.

Oroszország és Anglia közt egy igen kényes el-
térési pont az, hogy az angol kormány félhivatalos

— Barátom! — mond Alferinének, — ne vedd
elfogultság és részrehajlásnak véleményemet, mert ko-
rom és érdekeim miatt távol állok attól, hogy leányod
jövőjére, életére befolyást gyakorolhassak, mert lénye
és életkora a költészet világába lehet még csak honos,
de ő hivatva van tehetségei, szelleme, nagy szépsége
és nagy erényei által uralkodni ugy a szíveken, mint
valamely nép felett.

— René, hidd el, ő nem e világból és e világba
való és végzete nem az uralkodás, de a csendes szor-
elmi boldogsághoz élni és meghalni. Hiában! Vannak
lelkületek, melyek az istenség eszményét inkább meg-
közelítik; ezeknek jelszava: hit, remény és végtelen
szeretet. Eme jobbakat nem boldogít sem világi tény,
sem rang és uralkodás, életük hasonlít egy költői
álomképhez; születnek, szeretnek és . . . meghalnak,
— sohajjtja a merengő atya.

— Ertelek Lorenzom, hagyjuk e tárgyat. Nézd,
épen most lépett be a doge. Mily nemes arc és alak,
s szívóóság, jellemeszilárdság, lovagias érzelem szép
jövőt engednek remélni a köztársaságnak ifju feje-
delmére nézve. Mint pirulnak, nőnek, leányaink, ha
feléjük közelit. In a bájos Cornaro Katharina, ki elött
meghajol és társalog; ott a három grácia: Doria Gab-
riela, Contarini Lucretia és Malipieri Rozina, mind-
három szépségnek egy szivdobbanása az ifju Stefano
dógeért, ki azonban Venust, a szépség istennőjét imád-
ja leányod Bianka személyében. A gráciák, nem véve
észre általa, epednek. A büszke, bájos Carnaro Katalin
inkább lemondana leendő öröksége, Cyprus sziget-
éről, semhogy elérnőn azt, hogy a dogét szereti.
Hiában! mind e szép csillagok egymást kergetik.

— Alferini Bianka sigorát ime itt fölökérem a
holnapi és következő napokon tartandó tornának a
kegyurnő tisztére, a győztesek jutalmát osztogatni,
mivel fejdelemi mostohám, az általam hön tisztelt és
szeretett özvegy, Morossini Arabella zardába vonult és
ott tölti ez ideig özvegyessége gyásznapjait; méltóbb
helyettesítője a trónon nem lehetne, mint őn, Bianka
d' Alferini.

— Köszönöm, monsignor e kitüntetést; — szól